

КИЇВСЬКИЙ СПЕЦВИПУСК

Боротися за Україну, а не між собою

Понад тридцять політиків заявили про свою можливу участь у майбутніх президентських виборах. Принаймні десятеро з них заявляють про себе як представники проукраїнської опозиції. Тобто вони — реально чи декларативно — перебувають у опозиції до теперішньої влади.

На перший погляд логічно, що кандидати-опозиціонери змагатимуться за голоси виборців з діючим Президентом та московськими ставлениками. Але це лише на перший погляд. Насправді ж вони неухильно втягуються у боротьбу одне проти одного. І що ближче до виборів, то ця боротьба стає затятішою.

Кому вигідне таке «політичне самоїдство»? Звичайно ж, владі та її друзям — олігархам. І, зрозуміло, російським маріонеткам та їхнім кремлівським ляльководам...

Свого часу партія «Громадський рух Миколи Томенка «Рідна країна» запропонувала національним політикуму та суспільству стратегію «Український Президент-2019», де чітко визначила критерії, за якими світоглядно українська опозиція може і повинна об'єднати свої зусилля.

Розуміючи, що на нинішньому етапі згуртуватися довкола єдиного кандидата проблематично з цілої низки як об'єктивних, так і суб'єктивних причин, команда «Рідної країни» звернулася до всіх політичних сил, що позиціонують себе як проукраїнська та проєвропейська опозиція, до їхніх висуванців на посаду Президента України, до команд підтримки і симпатиків, з пропозицією **дійти предметної згоди на таких засадах:**

1. Остаточо визначити спільні світоглядні цінності та бачення майбутнього України.
2. Розробити принципи ведення виборчої кампанії: не одне проти одного, а за Україну і проти її ворогів.
3. Разом протидіяти застосуванню владою адмінресурсу та інших брудних виборчих технологій.
4. Спільно захищати результати виборів.
5. Підтримати єдиного кандидата від проукраїнської, проєвропейської опозиції.

«Поборюючи одне одного, зазнаємо поразки і втрачимо Україну. Об'єднавшись — Україну захистимо і збережемо», — наголосував лідер «Рідної країни».

Дуже тішить, що ідея, оприлюднена Миколою Томенком та його політичною силою, знайшла підтримку в проукраїнському опозиційному середовищі.

17 грудня у прес-центрі інформаційного агентства «Інтерфакс-Україна» відбулася прес-конференція керівників політичних сил, які вирішили об'єднатися.

Микола Томенко — лідер партії «Громадський рух «Рідна країна», очільник «Громадянської позиції» Анатолій Гриценко та голова Європейської партії України Микола Катеринчук повідомили про спільну підтримку єдиного кандидата в Президенти України від проукраїнської, проєвропейської демократичної опозиції та про подальші об'єднавчі плани.

Микола Томенко нагадав, що де-юре до початку виборчої кампанії залишилося 15 днів, проте фактично вона вже давно триває. І викликає здебільшого негативні емоції, адже «...сьогодні президентська виборча кампанія — це конкурс брехунів, клоунів і піарщиків».

«Команда Громадського руху «Рідна країна» протягом року пояснює, що треба змінювати порядок денний виборчої кампанії, аби дати можливість нашим співвітчизникам обрати чесних і професійних людей, — сказав М.Томенко. — Наше завдання: **об'єднуватись довкола світоглядних цінностей, заради України, а не проти когось. Я переконаний, що такий конструктивний підхід неодмінно дасть позитивний результат.**»

Лідер «Рідної країни» зазначив: «Ми ухвалили

рішення підтримати Анатолія Гриценка на виборах Президента України та рухатися спільно на парламентські й місцеві вибори. Таким чином, ми показуємо приклад іншим політичним силам, які позиціонують себе як проукраїнські, проєвропейські, демократичні. Я переконаний, що процес об'єднання триватиме, країна об'єднуватиметься разом з нами довкола тих, хто живе в Україні, тут працює, відпочиває, хто пропагує Україну. **Ми разом говоримо: досить заробляти на нашій рідній країні! Час її любити, шанувати, захищати і будувати!**»

Голова партії «Громадянська позиція» Анатолій Гриценко звернув увагу на те, що об'єднання є не ситуативним, а стратегічним — зокрема, довкола спільного бачення проблем, які постали перед країною: «У нас спільне бачення шляхів, однаково розуміння економічного, екологічного, безпекового, антикорупційного пакетів», — наголосив А.Гриценко.

Також лідер «Громадянської позиції» повідомив, що Микола Томенко взяв на себе складну і копітку роботу: він визначатиме стратегію виборчої кампанії, керуватиме медійними комунікаціями та очолюватиме виборчу кампанію в Києві.

Унікальне видання «Український щорічник: Тарас Шевченко»

Радо повідомляємо, що «Український щорічник: Тарас Шевченко», на який всі очікували, вже вийшов друком.

Щорічник цілковито присвячений Великому Українцеві.

Це закономірно, адже наступного року Україна і світ відзначатимуть 205-річчя від дня народження українського Пророка, геніального поета, художника, громадського діяча.

Тож головна ідея видання — прожити кожен день з Тарасом Шевченком у серці й думках — і для України!

Докладніше: <https://www.facebook.com/ukrschorichnyk/>

«Досягнення» столичної влади: собі — все, киянам — проблеми

Головні провали, що найвідчутніше позначилися на житті мешканців Києва

Читайте на 3 шпальті

Свята, ювілеї, пам'ятні дати у 2019 році:

«Тільки міць, єдність та тверде непохитне стремління до повної незалежності й свободи може бути нашим побратимом, — Симон Петлюра.

Читайте на 4 шпальті

Бюджет – 2019: про кого подбала влада?

За часів Януковича тодішня опозиція закидала владі, крім усього іншого, захмарні витрати на її, влади, утримання. Уряд, що виринув на хвилі Революції Гідності, жорстко (і небезпідставно) скритикував своїх попередників за просто-таки царські витрати на автопарки, вертодроми, бездіяльні управління-департаменти, напхом напхані нікому не потрібними чиновниками тощо. Новий, пореволюційний, бюджет передбачав суттєві обмеження видатків на всі владні структури. Це було виправдано, зрозуміло і палко підтримано — адже держава постала перед загрозою економічної кризи, а в Донбасі вирувала війна.

Та минуло чотири роки, і виявилось, що криза й далі маячить на овиді, війна вирує, одначе теперішні владці про власний добробут дбають неабияк. От і Держбюджет-2019 люди називають (ні, не народним!) — «**нічним**», «**п'яним**» та «**виборчим**»: адже так «набюджетити» собі на користь можна було хіба вночі, не зовсім тверезо і з розрахунку, що вибори недалечко.

ОСЬ ЯК ВЛАДА ПОДБАЛА ПРО СЕБЕ СЕКРЕТАРІАТ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ

Попри обіцянки раціонально використовувати кошти та суворі заборони збільшувати автопарки, — армія працівників, які обслуговують пань і панів міністрів, неухильно зростає. Як, власне, й кількість вельми недешевих обслуговуючих автівок. Додамо сюди ж фінансування «Урядового кур'єра» — газети, яка піарить Уряд — і в кінцевому підсумку отримаємо зростання на **418,49%**:

2015 рік — 267 млн 400,5 тис. грн.
2019 рік — 1 млрд 119 млн 043,3 тис. грн.

АНТИМОНОПОЛЬНИЙ КОМІТЕТ

Видається, він переважно захищає вже існуючі монополії. Про це свідчать і некерований ринок землі на просторах України, і зірваний опалювальний сезон, і відтік іноземних інвестицій (позаяк інвестори не можуть працювати в умовах, створених клановими угрупованнями). Бездіяльність, або, радше, діяльність цієї установи нині становить серйозну загрозу для економіки держави. Але фінансування їй збільшили на **345 %**:

2015 рік — 64 млн 192,9 тис. грн.
2019 рік — 221 млн 968,6 тис. грн.

ДЕРЖАВНА ОХОРОНА ОРГАНІВ ВЛАДИ ТА ПОСАДОВИХ ОСІБ

Пересування перших осіб держави створює дедалі більше незручностей. Доходить до блюзнірства: в День пам'яті жертв Голодомору, коли Президент відвідував Меморіал, для всіх інших громадян, що прийшли вшанувати безневинно замордованих співвітчизників, доступ до Меморіалу був «перекритий».

Сума, яку ми маємо викласти з власних кишень на «страхування» страхів влади перед народом,

зросла на **301,77%**:
2015 рік — 431 млн 827 тис. грн.
2019 рік — 1 млрд 303 млн 135 тис. грн.

АПАРАТ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Фінансування структури, що обслуговує Верховну Раду, зросло протягом чотирьох років на **281,24%**:
2015 рік — 700 млн 581,5 тис. грн.
2019 рік — 1 млрд 970 млн 346,7 тис. грн.

Прикметно, що майже 500 млн грн. призначено для оплати праці нардепів, тобто понад мільйон на кожного депутата. На додачу — 500 млн грн., які передбачені законодавством для фінансування діяльності партій, представлених у парламенті.

ГЕНЕРАЛЬНА ПРОКУРАТУРА

Ефективність діяльності Генеральної прокуратури вже не перший рік обернено пропорційна до витрат на її функціонування. Більшість справ, які вона готує, або «розвалюється» в суді, або — через некомпетентність та брак доказів — туди й не доходить. Скажімо, в'язниця не дочекалася жодного з нардепів, яких у чималій кількості ГПУ гучно намагалася притягти до відповідальності.

Тим часом фінансування Генпрокуратури збільшилося на **249,01%**:
2015 рік — 2 млрд 919 млн 373,9 тис. грн.
2019 рік — 7 млрд 269 млн 784,4 тис. грн.

МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ

Раніше надпотужне фінзабезпечення МВС сяк-так пояснювалося витратами на реформування правоохоронних органів. Нині всім розвиднилося: «нова поліція» — скоріше, перевдягнута стара; реформування провалилося; народна довіра, за опитуваннями Фонду

«Демократичні ініціативи» ім. Ілька Кучеріва, змаліла до від'ємного результату (-19%). А от фінансування зросло — аж на **246,14%**:

2015 рік — 33 млрд 771 млн 154,7 тис. грн.
2019 рік — 83 млрд 123 млн 897,6 тис. грн.

ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ СПРАВАМИ

Ця не схильна до публічності структура опікується здоров'ям і зручностями посадовців, депутатів та інших осіб, до них наближених. Серйозно опікується. Наприклад, автобаза ДУС запланувала купити 2 броньовані автомобілі Mercedes-Benz S600 за 41,98 млн грн. для Петра Порошенка. Попри те, що президентський кортеж цілком укомплектований. Бюджетом на 2019 рік «ДУСі» збільшили фінансування «всього лише» на **215,89%**:

2015 рік -1 млрд 146 млн 462,7 тис. грн.
2019 рік — 2 млрд 475 млн 197,9 тис.грн.

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Фінансування служби, яка цілковито підпорядковується Президентові, зросло на **210,86%**. Влада пояснює це гібридною війною, що триває внаслідок російської агресії. Проте, хоча видатки на утримання СБУ щороку зростають, українці безпечніше не почувуються. За результатами опитування, яке в січні 2018-го провів уже згадуваний Фонд «Демократичні ініціативи», Служба безпеки України має від'ємну довіру громадян: -26,5%. Одначе далеко не бідує:

2015 рік — 4 млрд 533 млн 083,1 тис. грн.
2019 рік — 9 млрд 558 млн 647,6 тис. грн.

МІНІСТЕРСТВО ІНФОРМАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ

Цей орган, створений порівняно недавно, де-факто являє собою піар-агенцію влади. Такий висновок напрашується з огляду на кількість роликів, які під виглядом соціальної реклами демонструє телебачення, і в яких мало не щомиті лунає прізвище Президента. Не варто забувати і про фейсбук-армію, що фінансується за гроші платників податків. Такі медійні послуги й коштують немало. Тож нічого дивного, що фінансування міністерства зросло на... **7929,15%**:

2015 рік — 6 тис. 795,7 грн.
2019 рік — 545 млн 639,3 тис. грн.

НАЦІОНАЛЬНЕ АГЕНТСТВО З ПИТАНЬ ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ

Суспільство загалом не задоволене роботою цієї структури. Справа не лише в захмарних преміях для його керівництва. Декларації значної частини депутатів свідчать, що ті примудрилися впродовж двох років стати мільйонерами, проте жоден з них так і не відчув на собі ставлевих обіймів НАЗК. Але, звичайно, фінансування Агентства збільшилося — на **693,76%**.

2015 рік — 109 млн 312,6 тис. грн.
2019 рік — 758 млн 373,2 тис. грн.

Видатки з Держбюджету на 2019 рік (за зростанням)

Установа	Видатки у 2015 році	Видатки у 2019 році	Різниця
Секретаріат Кабінету міністрів	267 млн 400,5 тис. грн.	1 млрд 119 млн 043,3 тис. грн.	+418,49% (851 млн 642,8 тис. грн.)
Антимонопольний комітет	64 млн 192,9 тис. грн.	221 млн 968,6 тис. грн.	+345% (157 млн 775 тис. грн.)
Державна охорона органів влади та посадових осіб	431 млн 827 тис. грн.	1 млрд 303 млн 135 тис. грн.	+301,77% (871 млн 308,7 тис. грн.)
Апарат Верховної Ради	700 млн 581,5 тис. грн.	1 млрд 970 млн 346,7 тис. грн.	+281,24% (1 млрд 269 млн 765,2 тис. грн.)
Генеральна прокуратура	2 млрд 919 млн 373,9 тис. грн.	7 млрд 269 млн 784,4 тис. грн.	+249,01% (4 млрд 350 млн 410,5 тис. грн.)
Міністерство внутрішніх справ	33 млрд 771 млн 154,7 тис. грн.	83 млрд 123 млн 897,6 тис. грн.	+246,14% (49 млрд 352 млн 742,9 тис. грн.)
Державне управління справами	1 млрд 146 млн 462,7 тис. грн.	2 млрд 475 млн 197,9 тис. грн.	+215,89 % (1 млрд 328 млн 735,2 тис. грн.)
Служба безпеки України	4 млрд 533млн 083,1 тис. грн.	9 млрд 558 млн 647,6 тис. грн.	+210,86% (5 млрд 025 млн 564,5 тис. грн.)
Міністерство інформаційної політики	6 тис. 795,7 грн.	545 млн 639,3 тис. грн.	+7929,18% (538 млн 843,6 тис)
Національне агентство з питань запобігання корупції	109 млн 312,6 тис. грн.	758 млн 373,2 тис. грн	+693,76% (649 млн 59,6 тис. грн.)

А тепер повернімося до характеристик, що ними наділили в народі Бюджет-2019.

НІЧНИЙ, бо його остаточна версія погоджувалася вночі, шляхом домовленостей між кількома фігурантами з урахуванням позиції МВФ. Хитрість не нова: під покривом ночі, за відсутності публічного, відкритого обговорення, шляхом масового кнопкадавства, влада «протискає» свою версію бюджету.

П'ЯНИЙ, бо, за свідченнями й частини самих депутатів, і журналістів, після копіткої нічної праці вранішній алкоклімат у сесійній залі перевищував усі норми й бив усі можливі рекорди.

ВИБОРЧИЙ (і це найголовніше) — бо адмінресурс отримав у якості подарунка (чи заохочення) величезні бюджетні кошти напередодні виборів.

По-перше, це мільярд для фонду Порошенка.

1 мільярд гривень передбачили в бюджеті-2019 для Фонду Президента України — на підтримку освітніх та наукових програм для молоді (Фонд, до слова, юридично не існує). Звичайно, підтримка молоді — річ позитивна, але в цивілізованішому світі фонди президентів та перших леді наповнюють меценати і благодійники, а наукові гранти та стипендії з бюджету надає Міністерство освіти.

Українському культурному фондові, який очолює дружина Президента, виділили **708 млн грн.** Доброту членів сім'ї Президента ми, виходить, оплачуємо з власних кишень.

По-друге, **державні кошти для депутатів**, які підтримують Президента та Уряд.

На субвенції місцевим бюджетам для заходів соціально-економічного розвитку окремих територій у Бюджеті-2019 закладено **4 млрд 900 млн 500 тис. грн.** Це означає, що перед виборами «віддані» депутати отримають майже 5 мільярдів для «обробки» своїх округів.

І нарешті — **родзинка: підвищення пенсій відбудеться того ж місяця, що й вибори Президента України.**

ЯК ВЛАДА ПОДБАЛА ПРО ГРОМАДЯН

На зарплати та пенсії для своїх громадян влада, звичайно ж, передбачила набагато менше.

Мінімальна заробітна платня з січня місяця зросте протягом року на **450 грн. (+12,1%)** і становитиме **4173 грн.**

Мінімальна пенсія збільшуватиметься поетапно, в тому числі перед виборами — в березні, й до кінця року

зросте на цілу **141 грн.** та сягне **1638 грн.**

Прожитковий мінімум з 1853 грн. до кінця 2019 року планують підняти до **2027 грн.,** тобто на **174 грн.**

Висновок: влада максимально подбала про себе та тих, хто її підтримує, а для громадян 2019-й знову стане роком виживання. Інші висновки пропонуємо шановному читачтву зробити самотужки.

**Віктор Марусиченко,
Валентина Різник**

«Досягнення» столичної влади: собі – все, киянам –проблеми

Дослідивши діяльність столичної влади за рік, що минає, експерти Громадського руху «Рідна країна» виокремили її головні «здобутки»,чи то пак, провали, які найвідчутніше позначилися на житті киян.

ФІНАЛ «БОРОТЬБИ» МЕРА З ЦІНАМИ НА ПРОЇЗД: 8 ГРИВЕНЬ

Перебуваючи 2009 року в опозиції, Блок Кличка у Київграді активно боровся проти «необґрунтованих тарифів» команди Л.Черновецького, а 2011-го навіть позивався в суді проти О.Попова, — мовляв, ініційоване ним підвищення комунальних тарифів незаконне.

Тепер сам Віталій Кличко, будучи міським головою, на початку травня заявив про підвищення ціни на проїзд у громадському транспорті одразу аж на 60%. Що й було невдовзі втілено в життя. Якими розрахунками обумовлена нова вартість проїзду — 8 грн. — мешканцям столиці ніхто так і не пояснив. З цього випливає, що позицію українських політиків і далі визначають не здоровий глузд чи економічна обґрунтованість, а місце сидіння, тобто відповідна посада.

З проїздом у метро, що нині становить так само 8 грн. з душі — теж цікава історія. Виявляється, на плечі пасажирів лягли борги метрополітену перед компанією російського бізнесмена, котра за часів Януковича передала на умовах лізингу (тобто напрокат до виплати) вагони вітчизняного та російського виробництва, а вже за нинішніх часів — стягує через суди мало не 2 мільярди грошей боргу. Простіше кажучи, по 2 гривні з кожних 8 «за проїзд».

Де ухвалювалися рішення про ціни на проїзд для киян? Чи, бува, не в одному із закордонних гніздечок, що в них, як стверджують журналісти, досі мешкає родина міського очільника?.. (<https://www.radiosvoboda.org/a/28150523.html>)

КИЇВ ДЛЯ ЗАБУДОВНИКІВ, А НЕ ДЛЯ КИЯН

Що у містобудуванні головне? Зручність і безпека життя містян, звичайно ж. Але не в Києві. У мера Кличка, судячи з усього, на першому місці — любі друзі-забудовники, а вже кияни — Бог знає на якому.

Хаотична, непродумана забудова унікальних столичних земель незаперечно доводить: кожен черговий очільник керувався одним і тим самим принципом — «після мене — хоч потоп!» Втім, здається, пан Кличко перевершив усіх своїх попередників. Перемігши на виборах не в останню чергу завдаючи обіцянкам зятято боротися з незаконними забудовами (навіть власноруч паркани валив!), — під час своєї другої каденції й геть забув про обіцянки. Скажімо, на початок 2018 року — за інформацією portalu Domik.ua — перелік незаконних новобудов у столиці сягнув 67 об’єктів на різних стадіях будівництва. Це на початок року, а нині надворі вже його кінець! І це лише житлові будинки, а скільки тих торговельних, розважальних та інших споруд!..

Особливо потерпає від хижацької забудови історична частина міста. Як гриби-поганки, серед унікальних краєвидів старого Києва виникають монстри новітньої «урбаністики». І наша прекрасна, неповторна столиця втрачає свої красу та неповторність, а разом з тим — і туристичну привабливість.

До прикладу, вже 2 роки поспіль містяни відважно опираються спритним забудовникам, що у буферній зоні Софії Київської — на вулиці Гончара — заповзялися спорудити 56-поверхову «висотку». Це попри те, що Комітет Всесвітньої Спадщини ЮНЕСКО вже наголошував на загрозі «візуальній та універсальній цінності» Софії як пам’ятки ЮНЕСКО.

Та й депутатам Київради, вочевидь, на історичні пам’ятки рідної столиці, даруйте, начхати з високої гори. Бо саме вони у червні цього року провалили голосування за припинення інвестиційного договору із забудовником торговельно-розважального центру на Поштовій площі, де у 2015 році знайшли безцінні історичні залишки вулиці часів Київської Русі. Археологи виявили тут поховання ХІІст., княжі печатки, зброю й цілу низку інших артефактів. Припускають, що це саме та вулиця, якою кияни йшли, аби прийняти Святе Хрещення. Так от: у червні мер Кличко заявив, що тут буде створено музей, а Київрада за це не проголосувала. Могла би влада, скажімо, Парижа, Праги чи Мадрида так ставитися до історії свого міста? Звичайно ж, ні, бо тамтешній владі місто — рідне, а не, як нашим очільникам, «територія бізнесу».

АФЕРА З СОЦІАЛЬНИМ ХЛІБОМ

У грудні 2014 року Київська міська держадміністрація і ПАТ «Київхліб» підписали договір про створення мережі роздрібної торгівлі з продажу соціальних сортів хліба. «Київхліб» отримав можливість відкрити 200 кіосків роздрібної торгівлі, взявши на себе відповідні зобов’язання.А саме:

- Не підвищувати протягом трьох років ціни на 10 сортів хліба простої рецептури — без маргарину та олії (вони ж «соціальні»): хліб «Український» — 5,25 грн., «Пшеничний» — 4,05 грн., батон — 4,15 грн.
- Ці види хліба повинні бути завжди в наявності і становити не менше 70% загального асортименту.
- Обсяги виробництва та продажу цього хліба мають бути чітко визначені — в достатній кількості відповідно до потреб киян — а його виготовлення і постачання повинні бути безперебійними.
- Якість хліба має бути високою й відповідати державним стандартам.

Що натомість отримали кияни?

Біля кіосків з продажу «соціального хліба» з раннього ранку вишикувалися довжелезні, як за радянських часів, черги. Люди чекали на хліб годинами. Ні постійної наявності, ні 70% від усього асортименту й близько не було.

У липні 2018-го працювало лише 90 таких кіосків. Міська влада пояснює це закінченням інвестиційної угоди. То чим у такому разі торгують кіоски, які мали продавати 70%

соціального продукту?

Схоже на те, що міська влада спільно з ПАТ «Київхліб» на пільгових умовах, під виглядом турботи про соціально незахищених киян, створила підконтрольну мережу роздрібної торгівлі, яка сьогодні продає все, що завгодно — крім того, для чого її, власне, створили. Така от фірмова мережа, щось на кшталт мережі магазинів «Рошен».

Варто нагадати: цього ж таки літа столичні чиновники присягалися, що найближчим часом буде укладено новий договір, і тоді щасливі малозабезпечені кияни купуватимуть за «соціальною» ціною не тільки хліб, а й молоко, м’ясо, овочі. Як тут не згадати Остапа Бендера з його «Нью-Васюками»...

«ВТОМЛЕНІ» МОСТИ, НАЛЯКАНІ МІСТЯНИ

Наприкінці лютого 2017 року киян ошелешили звісткою: обвалився Шулявський міст, один з найважливіших шляхопроводів. Отоді й виявилось, що «Київавтошляхміст» — комунальне підприємство, яке відповідає за утримання та ремонт київських мостів і шляхосполучень — стан об’єкта вчасно не перевіряв, а ремонт зазвичай зводився до суто косметичних маніпуляцій.

Влада нібито спохопилася, восени міський голова Кличко повідомив про інспектування всіх мостів, і воно начебто показало, що 70 об’єктів перебувають у аварійному стані. Подекуди якийсь млявий ремонт наче й провадився, а потім — бац! — гроші закінчилися.

Наприкінці липня обвалився міст на О.Теліги. В середині листопада провалилася пішохідна частина мосту над Броварським проспектом, біля метро «Дарниця». Міст у Солом’янському районі «дихає на ладан». Фахівці говорять, що в зоні особливого ризику перебувають міст Патона та особливо — міст Метро, який щодня перетинає понад 500 поїздів.

На щастя, там, де вже «сталосся», Господь уберіг — обійшлося без людських жертв.

Але столична влада, здається,і надалі має намір покладатися винятково на милість Божу. Інакше чого ж бо їй більше до впадоби «латати дірки», тобто не випереджувати можливі катастрофи, а так-сяк долати наслідки...

СТИХІЙНІ ЛИХА: ЧОТИРИ ПОРИ РОКУ ПЛЮС ВЛАДА

Дош, спека, сніг, мороз, відлига... Щоразу вони для київських начальників — ніби вперше в житті. Й щоразу — нездоланне стихійне лихо.

От, скажімо, випало цього літа стільки опадів у вигляді дощу, скільки не було майже 130 років перед тим. Київ на якийсь час став Венецією, все попливло. І впливло, що зливову каналізацію (так звані «лівньовки») ніхто заздалегідь не чистив. До того ж через непродуману забудову каналізаційні мережі у столиці взагалі дуже перевантажені. Не спонукали міських очільників до тверезих дій і весняні міні-повені, котрі ніби попереджали, що проблеми зі стоками в Києві є, й цьому слід давати раду.

За літом спливла осінь, аж гульк! — чергова несподіванка: засніжило. І що, Кличко та компанія були готові до катаклізму? Ну, скажімо, збиралися готуватися — у вересні мер афішував наміри купити іноземну снігоплавильну техніку. (Щоправда, у 2012-му, після нищівного зимового сезону, пан Попов теж таке обіцяв, тобто наміри ось уже поспіль 6 років існують). Техніка непогана, її, до прикладу, в Канаді застосовують: одна машина сніг збирає, друга — плавить. Але ж на снігоочисні машини грошей треба! А де їх взяти, коли просто посеред зими, у січні 2018-го, заступники пана Кличка отримали — не інакше як «за добру успішність і відмінну поведінку» — від 50 до 115 тисяч преміальних кожне, загалом на суму 615 тисяч гривень!..

А може, наступного січня дорогих для всіх нас чиновників варто заохотити якось креативніше? Скажімо, відрядити до

сніжних країн по досвід? До тієї ж Канади, чи у крайньому випадку — до Фінляндії (там дороги гравієм підсипають, а не, як у нас, сіллячи якоюсь «хімією», що від неї машини іржавіють, а пішоходи мало не босоніж додому з вулиці повертаються).Чом би й не відрядити — на Різдвяні канікули. Нашим, звичайно, коштом.

Одначе жарти жартами, а питання серйозне: як перезимує столиця? Із застарілими комунікаціями, що лускають на морозі як горіхи; без належної сніготехніки...

Та чи серйозне воно, питання, для київських владців? Вони ж бо поки що перейняли у Західної Європи тільки рівень життя, та й то лише для себе, рідненьких.

ОПАЛЮЄМОЯ НА УМОВАХ НАФТОГАЗУ

Півроку поспіль мешканці столиці потерпали без гарячої води. Причина: міська влада заплуталася з боргами. Віталій Кличко-2 (тобто у другій мерській інкарнації), начебто у відповідь на численні скарги, вирішив,що постачати гарячу воду та подавати тепло буде не компанія «Київенерго», а комунальне підприємство «Київтеплоенерго».

Проте «Нафтогаз» почав вимагати від міської влади визнати борги «Київенерго», що накопичились упродовж її діяльності. Брати на себе борги приватної компанії місто відмовилося. Віталій Кличко задекларував, що не забиратиме гроші у мешканців столиці, за які він міг би побудувати садочки чи прокласти дороги. На нові садочки чи якісні дороги кияни навряд чи можуть особливо розраховувати, а от борги на себе взяло Міністерство фінансів. І вийшла цікава схема: міський голова, замість у суді захистити інтереси киян та й загалом українців, «перекинув» борг на бюджет України, тобто вирішив питання в інтересах «Нафтогазу», який мав би вимагати кошти з ахметовського «Київенерго». Тобто, питання вирішене... в інтересах монополістів.

СКОРО НОВИЙ РІК: ЧИСТЯТЬ ПЛЯЖІ

Така от сучасна прикмета по-київськи. І все ж — із якого б це дива у грудні чистити озера та затівати прибирання пляжів? А от з якого.

Є таке собі комунальне підприємство «Плесо». І воно оголосило у останній місяць року тендери. На капремонт і розчищення озера Чорторий; проектно-вишукувальні роботи на Алмазному; реконструкцію Північно-Дарницького меліоканалу і таке інше. Загалом же щороку на діяльність КП «Плесо» з міського бюджету виділяється **300 мільйонів гривень**.

Громадські активісти стверджують, що тендери розігруються між фіктивними фірмами.

Журналісти 24-го каналу оприлюднили інформацію (https://24tv.ua/kudi_komunalniki_vitrachayut_sotni_milyoniv_griven_abo_navishho_rozchishhati_plyazhi_pid_noviy_rik_n1076450) й пообіцяли передати її правоохоронним органам.

Столичні очільники цю дивину з пляжами, здається, не коментували. Не в курсі, мабуть. Чи навпаки — в курсі?

РЕЙТИНГ МАРНОТРАТСТВА ТА МАРНОСЛАВСТВА

Громадський рух «Рідна країна» у своєму проєкті #Наш бюджет — під громадський контроль не раз аналізував, наскільки раціонально і доцільно витрачаються бюджетні кошти, зокрема, в столиці. До переліку об’єктів сумнівної необхідності увійшли:

- **Бюджетне фінансування комунальних ЗМІ.** В межах міської цільової програми «Київ інформаційний» кошти отримав телекомпанія «Київ», радіостанція «Голос Києва» та газета «Вечірній Київ» — **105,69 млн. грн.**
- **Пішохідний міст завдовжки 222 метри** від Володимирської гірки (поблизу колони Магдебурзького права) до парку «Хрещатий». На спорудження мосту тільки у 2018 році бюджетом передбачено **80 млн. грн.**, а очікувана загальна вартість будівництва становить **260,47 млн. грн.**
- **Флашток Державного прапора.** Наприкінці грудня 2017 р. в системі публічних закупівель ProZorro було оголошено тендер на встановлення флаштока Державного прапора України на території Меморіального комплексу «Національний музей історії України у Другій світовій війні» — з очікуваною вартістю **47,5 млн. грн.** Після того, як про цю нічогеньку обладку стало відомо широкому загалові, тендер скасували. Проте, за інформацією замовника тендеру — КП «Спецжитлофонд» — розробка проєктної документації на цей об’єкт триває. Що однозначно свідчить про нестримне прагнення таки «освоїти» **47,5 млн.** з бюджету.
- **Оформлення Києва до Лігу Чемпіонів.** Не новина, що організація та проведення масових спортивних заходів завжди є справою збитковою. Щоб бюджет міста не страждав, у інших країнах для фінансування таких подій намагаються залучити якомога менше бюджетних коштів і якомога більше — спонсорських. Київ витратив на проведення фіналу Ліги Чемпіонів аж **25 млн. грн.**
- **В’їзні знаки на околицях Києва.** Рішення ухвалене розпорядженням КМДА від 21.07.2017 № 207 «Про встановлення на в’їздах у місто Київ в’їзних знаків». Без того, щоб порадитися з громадськістю чи бодай обговорити в депутатському середовищі. Загальна вартість будівельних робіт на трьох об’єктах — **9,47 млн. грн.**

За нашими підрахунками, **коштуватимуть всі ці об’єкти столичному бюджетові близько 450 млн. грн.**

Отже, мости падають, вулиці топляться, машини провалюються під асфальт (як нещодавно на перетині вулиць Ш.Руставелі та Саксаганського, де прорвало трубу, й гаряча вода ринула потоком)....

А чиновники — створюються таке враження — зайняті страшенно: вони бюджет «освоюють».

Олександр Федоренко, Павло Аніськович

Свята, ювілеї, пам'ятні дати у 2019 році

СІЧЕНЬ

- 1 — Новорічне свято
- 6 — Свят-вечір (Багата кутя)
- 7 — Різдво Христове
- 8 — Собор Пресвятої Богородиці.

Святки

- 13 — День святої Меланії. Щедрий вечір

- 14 — День Святителя Василя Великого. Новий рік за старим стилем

- 18 — Другий Свят-вечір (Голодна кутя)

- 19 — Хрещення Господнє (Водохреща, Йордана)

- 22 — День Соборності України (День Злуки)

27 — 180 років від дня народження **Павла Чубинського** (1839-1884), поета, фольклориста, автора слів Національного Гімну України:

*«Ще не вмерла Україна,
ні слава, ні воля,
Ще нам, браття молодії,
успіхнеться доля!
Згинуть наші вороженьки,
як роса на сонці,
Запануєм і ми, браття,
у своїй сторонці!
Душу й тіло ми положим
за нашу свободу
І покажем, що ми, браття,
козацького роду!»*

29 — день пам'яті Героїв Крут

ЛЮТИЙ

3 — 155 років від дня народження **Володимира Самійленка** (1864-1925), поета, драматурга, перекладача, автора слів «Вечірньої пісні», що стала відомою колицкою:

*«Тихесенький вечір
на землю спадає,
І сонце сідає в темнесенький гай.
Ой сонечко ясне,
невже ти втомилось,
Чи ти розгнівилось? Іще не лягай!..»*

13 — 135 років від дня народження **Наталії Полонської-Василенко** (1884-1973), історика, представниці державницької школи в українській історіографії, професора Українського вільного університету в Мюнхені та Празі, авторки двотомної «Історії України»:

«...в XI-XII ст.. Київська Русь була могутньою імперією, однією з найбільших, наймогутніших в Європі. Після охрещення Київська держава стала в ряд перших держав Європи, і десятки шлюбів з родинами європейських володарів зв'язали з ними родину київського князя».

- 14 — День закоханих
- 15 — Стрітіння Господнє
- 20 — День Героїв Небесної Сотні
- 21 — Міжнародний день рідної мови

БЕРЕЗЕНЬ

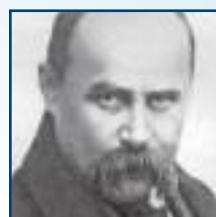
4 — 70 років від дня народження **Володимира Івасюка** (1949-1979), композитора, основоположника української естрадної музики, автора багатьох

популярних пісень, серед яких — «Червона рута», що стала «музичною візиткою» України у світі:

*«...ми, українці,
вже з самої
колицки стаємо
націоналістами, якщо матері спі-
вають нам українські колицкові.
Тому нас перевиховують у конц-
таборах. Українець перестає
бути націоналістом аж тоді, коли
зневажає свою мову, пісню, свої
національні традиції, любить усе,
крім свого рідного».*

- 8 — Міжнародний жіночий день

9 — 205 років від дня народження **Тараса Шевченка** (1814-1861), геніального українського поета, художника, засновника нової української літератури, Пророка української нації:

*«Свою Україну любіть.
Любіть її... во время люте,
В останню, тяжкую минуту
За неї Господа моліть».*

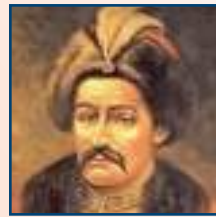
14 — День українського добровольця

17 — 145 років від дня народження **Августина Волошина** (1874-1945), Президента Карпатської України:

*«Особливо ті-
шить мене те,
що наша дорога
була правильна, і ми тою дорогою
ідемо далі, щоб вибудувати
культурну, господарську і політичну
самостійність для блага нашого
народу...»*

20 — 380 років від дня народження **Івана Мазепи** (1639-1709), гетьмана Війська Запорозького, державного і політичного діяча, мецената:

*«Перший-ліпший брехун і ошуканець
може розвалити цілу державу, тоді
як упорядкування речей навіть в
одному домі неможливе без ласки
Божої».*

- 22 — Сорок святых
- 27 — Міжнародний день театру

КВІТЕНЬ

1 — 210 років від дня народження **Миколи Гоголя** (1809-1852), великого письменника, драматурга, фольклориста:

*«Чи знаєте
ви українську
ніч? О, ви не знаєте української
ночі!.. З середини неба дивиться
місяць. Безмежне склепіння небесне
розійшлося, розширилось іще
безмежніш. Горить і дише воно.
Земля вся у срібному світлі; а дивне
повітря віє і теплом, і прохолодою,
і дише млістю, і розливає океан
пахощів. Божественна ніч! Чарівлива
ніч!..»*

5 — 125 років від дня народження **Дмитра Чижевського** (1894-1977), філософа, культуролога, автора «Історії української літератури», фунда-

тора притаманної українському світогляді «філософії серця»:

*«...серце — це
символ осеред-
дя почуттів та
переживань... дух,
душа; осереддя життєвих сил
людини; сукупність відчуттів, думок
та почуттів; помисел, думка».*

- 7 — Благовіщення Пресвятої Богородиці

- 18 — День пам'яток історії та культури

- 21 — Вербна неділя (Вхід Господній до Єрусалима)

- 22 — Всесвітній день Матері-Землі

- 26 — Міжнародний день пам'яті Чорнобиля

- 28 — Світле Христове Воскресіння. Великдень

ТРАВЕНЬ

- 1 — Свято весни і праці

- 8 — День пам'яті та примирення

- 9 — День перемоги

- 12 — День Матері

- 20 — День пам'яті жертв політичних репресій

23 — 140 років від дня народження **Симона Петлюри** (1879-1926), державного, політичного, військового діяча, Головного отамана Військ Української Народної Республіки, Голови Директорії УНР:

*«Тільки міць, єдність та тверде
непохитне стремління до повної
незалежності й свободи може бути
нашим побратимом».*

Шлях до Трахтемирова: «Рідна країна» опікується козацькою святинєю

Трахтемирів на Канівщині — колишня гетьманська столиця. Тут обирали гетьманів, приймали іноземних послів, ладнали козацькі флотилії. Звідси вирушали у далекі походи.

У Трахтемирові розташовувалася і найвизначніша козацька святиня — Зарубинецький монастир. При ньому 1567р. був створений шпиталь для звиятців, поранених у запеклих боях, та старих вояків, що при монастирі доживали віку. Тут-таки, на старовинному козацькому цвинтарі, вони знаходили вічний спочинок.

Не перший рік — з ініціативи засновника Фонду «Рідна країна» **Миколи Томенка** та силами громадськості — триває упорядкування козацького цвинтаря XVII-XX ст. Адже, на переконання **М.Томенка**, патріотизм починається не з гучних гасел, а зі щоденної копійної праці для збереження і відновлення національних скарбів.

Влітку 2018-го команда «Рідної країни» провела на цьому місці толоку, встановила покажчик для туристів.

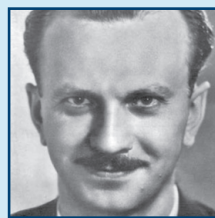
І от у листопаді «Рідна країна» організувала прокладення дороги до місця поховання національних героїв.

«Звітую, що, як і обіцяв, наша команда продовжує впорядковувати козацький цвинтар. Нині сюди прокладено дорогу. Приємно, що впродовж року багато

ЧЕРВЕНЬ

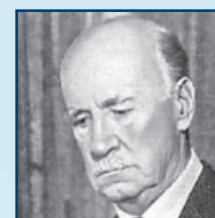
- 1 — Міжнародний день захисту дітей

2 — 100 років від дня народження **Юрія Тимошенка** (1919-1986), актора розмовного жанру, широко відомого як Тарапунька. «Тимошенко — вибуховий, ризиковий, непередбачуваний, велика дитина, улюблені ласощі якої — бублики з молоком», — згадували колеги. На численні запрошення вступити до лав «керівної і спрямовуючої» відповідав так серйозно, що іронію не помітити було неможливо: «Та недостойний я, недостойний...»

- 6 — Вознесіння Господнє.

110 років від дня народження **Ігоря Сікорського** (1889-1972), «батька» світового вертольотобудування, українця за походженням, що народився у Києві. У дворі будинку в київському середмісті він створював і випробовував свої перші вертольоти (нині будинок практично зруйнований). 1919р. емігрував до США. Гелікоптери Сікорського 1941р. Збройні сили США взяли на озброєння. Також він створив перший літак-амфібію. Ім'я Ігоря Сікорського носить НТУ «Київський політехнічний інститут».

- 16 — День Святої Трійці. П'ятдесятниця.

Міжнародний день батька

- 20 — День пам'яті жертв політичних репресій

- 21 — День літнього сонцестояння

- 22 — День скорботи і вшанування пам'яті жертв війни — день пам'яті в Україні

- 28 — День Конституції України

- 30 — День молоді в Україні

зроблено і колективом Державного історико-культурного заповідника «Трахтемирів» та обласною владою. Разом, переконаний, ми перетворимо Трахтемирів на місце поваги і пошани до нашої історії, а заодно й приберемо звідси елітних мисливців та олігархів», — зазначив **Микола Томенко**. — Наступний рік буде роком досліджень. Сюди мають приїхати археологи та науковці».

Варто нагадати, що це не перша ініціатива Громадського руху «Рідна країна», покликана зберігати національні пам'ятки.

Олена Бондаренко